

مطالعه بوم‌شناختی اجتماعات ماکروبیک رسوبات جزر و مدی دلوار (بوشهر)

ایمان عاربی^{۱*}، احمد سواری^۲، امیر وزیری‌زاده^۳

- ۱- کارشناس پژوهشی مؤسسه ملی اقیانوس‌شناسی، مرکز اقیانوس‌شناسی خلیج فارس (بوشهر)، استان خوزستان، خرمشهر، پست الکترونیکی: eiman_arebi@yahoo.com
- ۲- استاد دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، دانشکده علوم دریایی و اقیانوسی، استان خوزستان، خرمشهر، پست الکترونیکی: savari53@yahoo.com
- ۳- مریم پژوهشی دانشگاه خلیج فارس، مرکز مطالعات و پژوهش‌های خلیج فارس، استان خوزستان، خرمشهر، پست الکترونیکی: amirvz@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۹۰/۱/۲۹
تاریخ پذیرش: ۹۱/۱۰/۱۱

© نشریه علمی - پژوهشی اقیانوس‌شناسی ۱۳۹۱، تمامی حقوق این اثر متعلق به نشریه اقیانوس‌شناسی است.

چکیده

به منظور مطالعه وضعیت بوم‌شناختی بوم‌سامانه‌های جزر و مدی در منطقه دلوار (بوشهر)، نمونه‌برداری رسوبات طی سه فصل سرد (زمستان ۸۷)، معتدل (بهار ۸۸) و گرم (تابستان ۸۸) در سه سطح جزر و مدی از شش ایستگاه (دو پهنه‌ی گلی، دو بوم‌سامانه ماسه‌ای و دو بوم‌سامانه قله‌سنگی) انجام گردید. شاخص‌های بوم‌شناختی مربوط به ساختار اجتماعات ماکروبیک درون رسوبات شامل تنوع زیستی شانون-وینر، ترازی زیستی پایلو، غالیت گونه‌ای برگر-پارکر و غنای گونه‌ای مارگالف، به همراه متغیرهای محیطی محاسبه شد. نتایج نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار فصلی ($p < 0.05$) متغیرهای محیطی بهویژه شوری و درجه حرارت در اغلب ایستگاه‌ها بود. فراوانی ماکروبیوتوزهای مورد مطالعه (بیشترین در کری، 75 ± 29.43 و کمترین در دلالام 6 ± 0.77 فرد در مترمربع) با درصد دانه‌پندی درشت همبستگی معنی‌دار منفی ($p < 0.05$) و با درصد دانه‌بندی ریز و مواد آلی کل، همبستگی معنی‌دار مشت (۰.۱) ($p < 0.05$) نشان داد. مقادیر نسبتاً پایین‌تر شاخص‌های تنوع شانون، یکنواختی پایلو و غنای گونه‌ای مارگالف (به ترتیب 0.055 ، 0.183 و 0.353) و نیز بالاتر شاخص غالیت برگر-پارکر (0.972) در دلالام و طی فصل زمستان محاسبه شد که نشان‌دهنده شرایط طبیعی دشوار این بوم‌سامانه ماسه‌ای بود. شرایط نامناسب حاکم بر بوم‌سامانه قله‌سنگی رستمی را می‌توان به اثرات سوء زیست‌محیطی ناشی از اسکله‌ی صیادی نسبت داد. اگرچه نتایج شاخص‌ها در منطقه‌ی مورد مطالعه نشان‌دهنده شرایط زیست‌محیطی مطلوب نبود، اما بوم‌سامانه گلی‌های قله‌سنگی کری از وضعیت بوم‌شناختی بهتری نسبت به سایر ایستگاه‌ها برخوردار بودند (شاخص‌های تنوع شانون-وینر 0.833 و 0.792 و غالیت برگر-پارکر 0.133). اسکله نیز در اغلب ویژگی‌های بوم‌شناختی (از جمله متغیرهای محیطی و شاخص‌ها)، وضعیتی مشابه با هاله نشان داد. از این‌رو، شباهت وضعیت بوم‌شناختی این دو پهنه‌ی گلی جزر و مدی طبیعی و مصنوعی، نشان‌دهنده امکان ایجاد این بوم‌سامانه‌ها در منطقه‌ی مورد مطالعه به عنوان رویکرد مدیریتی مبتنی بر بوم‌سامانه بود. با بررسی نتایج این مطالعه، ضرورت حفاظت از این بوم‌سامانه‌ها در منطقه‌ی مورد مطالعه امری اجتناب‌ناپذیر می‌نماید.

کلمات کلیدی: بوم‌سامانه‌های بین جزر و مدی، شاخص‌های بوم‌شناختی، ماکروفونا، دلوار، خلیج فارس.

۱. مقدمه

تغذیه‌ای هستند. تفاوت‌های زمانی و مکانی در ترکیب گونه‌ای می‌تواند تابع عوامل متعدد زیست‌شناختی مانند تولید اولیه، رقابت و سازگاری با محیط نیز باشد (Simpson et al., 2005). تغییرات طبیعی فصلی و سالیانه در متغیرهای محیطی و عوامل زیستی می‌تواند میزان موفقیت در زادآوری و نیز مرگ و میر افراد گونه‌ها و به تبع آن ساختار این اجتماعات کفزی را تحت الشاعر قرار دهد (Nybakkens, 1993). مطالعاتی که پیش از این در سطح دنیا (وزیری‌زاده، ۱۳۷۶؛ ولوی، ۱۳۷۶؛ میردار، ۱۳۷۶) انجام شده‌اند، به خوبی بر موارد فوق صحه گذاشته‌اند. اهداف انجام این مطالعه، معرفی بوم‌سامانه‌های ارزشمند بین جزر و مدی در منطقه‌ی مورد مطالعه، بررسی شرایط بوم‌شناختی منطقه با استفاده از اجتماعات ماکروفونا و شاخص‌های بوم‌شناختی و ارائه راهکارهای مدیریتی در راستای حفاظت بهتر از آن‌ها بوده است.

۲. مواد و روش‌ها

منطقه‌ی ساحلی دلوار در شهرستان تنگستان بوشهر، در محدوده‌ای بین خلیج فارس در غرب و ارتفاعات شرقی که رودخانه‌های فصلی از آن سرچشمه می‌گیرند، قرار دارد. بافت عمومی نوار ساحلی ماسه‌ای بوده (ولوی، ۱۳۷۶)، اما در طول این نوار بوم‌سامانه‌های گلی جزر و مدی و قلوه‌سنگی نیز دیده می‌شوند. در شمال محدوده‌ی مورد مطالعه، پهنه‌ی گلی بزرگ جزر و مدی در کنار خور هاله (دور از مراکز صنعتی و مسکونی) دیده می‌شود. در اسکله قدیمی محمد عامری تنها جریان تأمین‌کننده آب دریا برای این اسکله، جزر و مد است و نوعی پهنه گلی جزر و مدی مصنوعی ایجاد گردیده که می‌تواند جهت مطالعه و مقایسه با انواع طبیعی سودمند واقع گردد. دور بوم‌سامانه ماسه‌ای باشی (در معرض فعالیت‌های تفریحی) و دلارام (دور از مراکز صنعتی و مسکونی) نیز در دهانه‌ی مصب رودخانه‌های فصلی واقع گردیده‌اند. در ادامه مسیر به‌سمت جنوب، در بستر رودخانه‌های فصلی با سرچشمه گرفتن از ارتفاعات، قلوه‌سنگ‌های زیادی مشاهده می‌گردد.

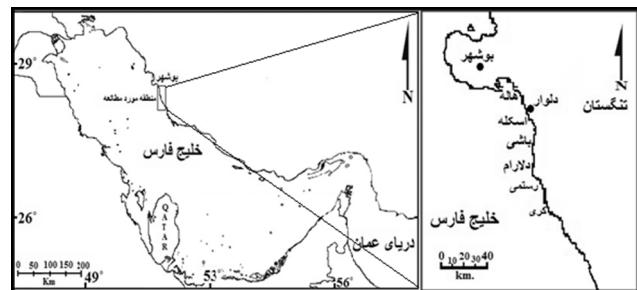
امروزه مناطق ساحلی نسبت به سایر منابع دریایی باشد بیشتری در معرض بهره‌برداری بی‌رویه قرار دارند. دلتای رودخانه‌ها، دشت‌های سیلانی، تالاب‌ها، سواحل، تپه‌های ساحلی، سنگفرش‌های مرجانی، جنگل‌های مانگرو و دیگر پدیده‌های ساحلی، اجزای این گستره را شامل هستند. این منطقه حدود ۱۸٪ از سطح زمین را در بر گرفته و حدود ۶۰٪ جمعیت جهانی را در خود جای داده است. نواد درصد صید جهانی و ۱۸ تا ۳۳ درصد از کل تولید اولیه اقیانوس‌ها محصول این مناطق بوده و از آنجا که ۹۰ تا ۹۰ درصد مواد آلی دریاها را تأمین می‌کنند، از نظر بیوژئوشمیایی اهمیت خاصی دارند (Balasubramanian, 1999). در میان بوم‌سامانه‌های متنوع موجود در مناطق ساحلی، انواع بین جزر و مدی به عنوان بستری برای سکونت، تغذیه، تخم‌گذاری و پرورش نوزاد، دارای پتانسیل زیست‌شناختی بالایی هستند (Webber and Thurman, 1995; Balasubramanian, 1999). توزیع و فراوانی گونه‌های بی‌مهره کفری در این بوم سامانه‌ها ارتباط نزدیکی با وضعیت زیست‌محیطی آن بوم‌سامانه‌ها داشته و بازتاب ویژگی‌های آشیان بوم‌شناختی آن‌ها است (Ansari et al., 2003). چندین دهه است که سنجش و ارزیابی تغییرات در جوامع کفزی به‌طور وسیعی جهت شناسایی و پایش اثرات انسانی بر محیط زیست ساحلی مورد استفاده قرار می‌گیرد. ارزیابی مخاطرات زیست‌محیطی مربوط به دفع فاضلاب در مناطق ساحلی (Jarho et al., 1996)، لاپروا (Janson and Frid, 1995) و استخراج نفت (Gray et al., 1990; Kingston et al., 1995) تنها نمونه‌هایی از کاربرد تحلیل ساختار جوامع مذکور است. این دامنه‌ی وسیع کاربرد، به این دلیل است که موجودات کفری تقریباً غیر متحرک بوده و اثرات آن‌ینده‌ها را به مرور زمان حفظ کرده و از همه مهم‌تر نمونه‌برداری، شناسایی و شمارش این گروه از موجودات در مقایسه با سایر گروه‌ها از سهولت بیشتری برخوردار است (Eleftheriou and McIntyre, 2005). ماکروفونا به عنوان یکی از گروه‌های مهم جانوران کفزی از اجزای مهم رژیم غذایی ماهیان محسوب می‌شود و از این رو حلقه‌ی ارتباطی حائز اهمیت برای انتقال انرژی و مواد غذایی بین سطوح مختلف

اختلاف متغیرها بین فصول مختلف در هر کدام از ایستگاه‌ها و نیز بررسی اختلاف آن‌ها در ایستگاه‌های دارای نوع بستر مشابه به صورت دو به دو، به ترتیب آزمون‌های پارامتریک ANOVA یک‌طرفه به همراه پس آزمون Tukey، و همچنین T-test (برای متغیرهای نرمال) و نیز آزمون‌های غیرپارامتری Kruskal-Wallis و Mann-Wittney (برای متغیرهای غیرنرمال) و سرانجام آزمون‌های همبستگی Pearson و Spearman جهت بررسی همبستگی متغیرها با یکدیگر در سطح اطمینان ۰/۰۵ و با استفاده از نرم افزار SPSS 16.00 for Windows انجام شد. ارزیابی بوم‌شناسخی منطقه با محاسبه شاخص‌های شاخص تنوع شانون-پیلو (Shannon and Wiener, 1963)، شاخص پایلو Pielou, (Jørgensen et al., 1977)، شاخص‌های غالیبیت گونه‌ای برگر-پارکر Margalef, 1958)، و به کمک نرم افزار Biological Diversity Professional Beta (BDPro, 1997) انجام شد.

۳. نتایج

آزمون کالموگروف - اسمیرنوف نشان‌دهنده‌ی توزیع نرمال برای متغیرهای درجه حرارت، شوری، pH مواد آلی کل و دانه‌بندی متوسط بود. متغیرهای دانه‌بندی ریز و درشت و نیز فراوانی ماکروفنونا در این آزمون، قادر توزیع نرمال بودند. میانگین سالانه \pm انحراف معیار متغیرهای بیوتوب و بیوسنوز در جدول ۱ آورده شده است. آزمون ANOVA یک‌طرفه نشان‌دهنده‌ی وجود اختلاف معنی‌دار ($p < 0.05$) درجه حرارت بین فصول مختلف در ایستگاه‌های منطقه مورد مطالعه بود. بنابراین آزمون Tukey مشخص‌کننده‌ی اختلاف ذکر شده در ایستگاه‌ها، در سطح اطمینان ۰/۰۵ بود که در شکل ۲ نشان داده شده است. این آزمون‌ها مشخص‌کننده‌ی وجود اختلاف معنی‌دار بین مقادیر شوری ایستگاه‌های ۲ تا ۶ طی فصول مختلف بود که در شکل ۳ آورده شده است ($p < 0.05$). نتایج آزمون ANOVA یک‌طرفه حاکی از آن بود که مقادیر pH در بین فصول مختلف در همه ایستگاه‌ها قادر اختلاف معنی‌دار بوده است ($p < 0.05$). اما این آزمون از وجود اختلاف معنی‌دار ($p < 0.05$) فصلی مقادیر مواد آلی کل در همه ایستگاه‌ها به استثنای ایستگاه اسکله و باشی خبر داد. اختلاف مشاهده شده از پس آزمون Tukey در ایستگاه‌های شش‌گانه در شکل ۳ نشان داده شده است ($p < 0.05$).

به مرور زمان بوم‌سامانه‌های ارزشمند قلوه‌سنگی از جمله رستمی (در معرض آسودگی ناشی از اسکله) و کری (دور از مراکز صنعتی) ایجاد شده‌اند. موقعیت جغرافیایی بوم‌سامانه‌های مورد مطالعه در شکل ۱ ارائه شده است.

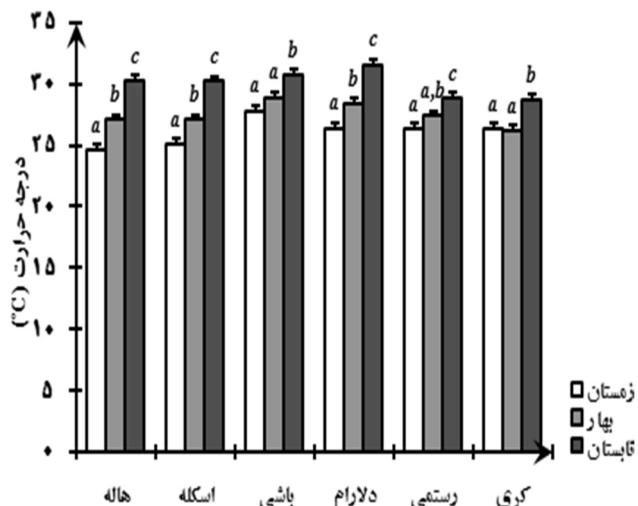
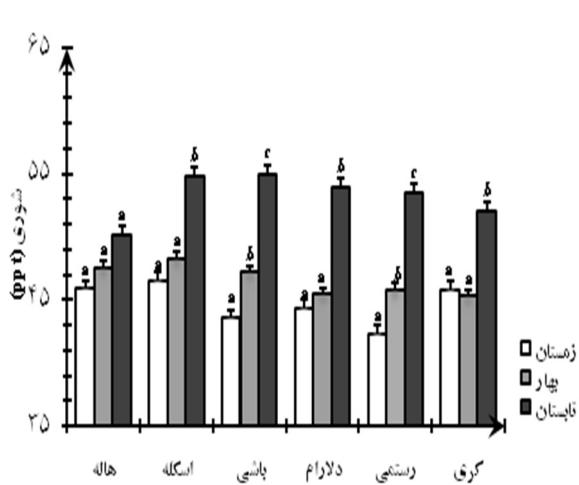
شکل ۱: موقعیت بوم‌سامانه‌های شش‌گانه‌ی در منطقه مورد مطالعه در سواحل خلیج فارس.

نمونه‌برداری طی فصول سرد (بهمن ۱۳۸۷)، معتدل (اردیبهشت ۱۳۸۸) و گرم (مرداد ۱۳۸۸) از رسوبات هر سه سطح جزر و میدی، به تعداد سه تکرار، به صورت ترانسکت‌های عمود بر ساحل و به صورت کاملاً تصادفی در هنگام جزر انجام شد. نمونه‌های رسوب با استفاده از کوادرات ۵۰×۵۰ سانتی‌متر برداشت گردید. جهت شناسایی و شمارش ماکروفنونای درون رسوبات (با عبور از الک ۰/۵ میلی‌متر و همراه با اتانول ۷۰ درصد)، و نیز تحلیل دانه‌بندی و مواد آلی کل، درون ظروف پلاستیکی ظرف مدت کمتر از ۲۴ ساعت به آزمایشگاه انتقال داده شدند (Eleftheriou and McIntyre, 2005). همزمان با برداشت نمونه‌های فوق در هر نقطه، متغیرهای محیطی نیز ثبت گردیدند. تحلیل دانه‌بندی با استفاده از سری الکهای خشک (Buchanan, 1984) و طبقه‌بندی ذرات رسوب به گروه‌های ریز، متوسط و درشت انجام گردید (Wentworth, 1922). منحنی تجمعی رده‌های اندازه‌ای هشت‌گانه جهت نسبت دادن تعداد نمایهای موجود به یک منبع تأمین رسوب بوم‌سامانه (Buller and McManus, 1979) نیز ترسیم گردیدند. محاسبه مقدار کل ماده آلی موجود در نمونه‌های رسوب از روش فیزیکی و با سوزاندن مواد آلی موجود در نمونه‌های رسوب در دمای ۵۵۰ درجه سانتی‌گراد انجام شد (Eleftheriou and McIntyre, 2005). جهت رنگ‌آمیزی و جداسازی افراد از روش رزبنگال (Walton, 1952) و از کلیدهای شناسایی معتبر جهت شناسایی آرایه‌های مختلف ماکروفنونا استفاده شد (Kira, 1965; Tirmizi, 1982; Jones, 1986). بعد از بررسی تابعیت توزیع داده‌ها از حالت نرمال، جهت بررسی

جدول ۱: میانگین سالانه \pm انحراف معیار و متغیرهای بیوتوب و بیوسنوز ایستگاههای شش گانه مورد مطالعه و مقایسه آنها در ایستگاههای با بستر مشابه

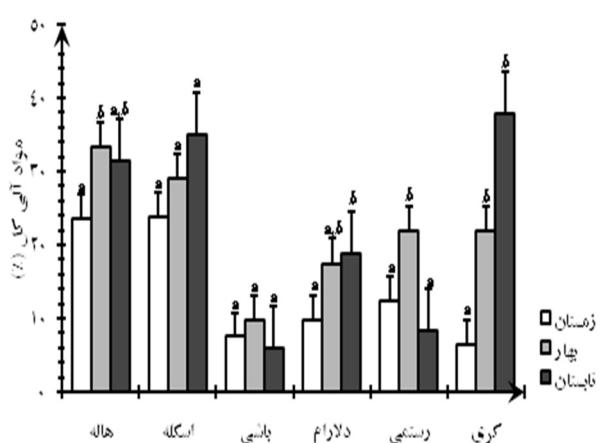
فرآوای ماکروفونا (فرد در متر مربع)	دانه بندی ریز (%)	(%)	TOM(%)	pH	شوری(ppt)	درجه حرارت (°C)	متغیر ایستگاه
۷۶/۰±۰/۲۷۷ ^a	۷۷/۱۳±۴/۷۶۸ ^a	۰/۵۴±۰/۱۶۵ ^a	۲۹/۴۴±۰/۵۶۸ ^a	۸/۰±۰/۱۶۵ ^a	۴۷/۰±۰/۲۶۴ ^a	۲۷/۲۴±۰/۷۶۴ ^a	هاله
۴۲/۵±۰/۷۱۸ ^b	۴۲/۵±۰/۵۷۶ ^a	۰/۵۰±۰/۱۲۴ ^a	۲۹/۳۳±۰/۷۸۶ ^a	۸/۱±۰/۱۲۴ ^a	۴۹/۰±۰/۷۷۲ ^a	۲۷/۵±۰/۷۲۱ ^a	اسکله
۲۲/۰±۰/۵۷۷ ^a	۲۲/۷±۰/۹۷۶ ^a	۰/۳۹±۰/۰۵۴ ^a	۱۲/۷۲±۰/۰۷۶ ^a	۸/۶±۰/۰۹۰ ^a	۴۸/۰±۰/۱۰۸ ^a	۲۸/۷۲±۰/۴۶۳ ^a	باشی
۶/۰۵±۰/۱۰۴ ^a	۶/۰۸±۰/۰۲۰ ^a	۰/۱۵۸±۰/۰۵۰ ^b	۰/۱۴۷±۰/۰۲۸ ^a	۸/۱۷±۰/۰۴۸ ^a	۴۷/۰±۰/۰۷۵ ^a	۲۸/۷۲±۰/۴۰۲ ^b	دلارام
۱۹/۱۱±۰/۱۲۵ ^a	۱۸/۰±۰/۰۷۶ ^a	۰/۱۴۷±۰/۰۲۰ ^a	۱۴/۷۲±۰/۰۵۶ ^a	۸/۱۱±۰/۰۴۶ ^a	۴۷/۰±۰/۰۷۵ ^a	۴۷/۰±۰/۰۷۵ ^a	رستمی
۱۲۲/۰۴±۰/۲۳۵ ^b	۱۲۳/۰۳±۰/۲۲۳ ^b	۰/۱۲۳±۰/۰۲۰ ^a	۱۷/۰±۰/۰۲۱ ^a	۸/۱۲±۰/۰۳۱ ^a	۴۷/۰±۰/۰۵۹ ^a	۴۷/۰±۰/۰۵۹ ^a	کری

حروف نامشه به برای هر متغیر نشان‌دهنده وجود اختلاف معنی‌دار بین ایستگاههای با بستر مشابه است.

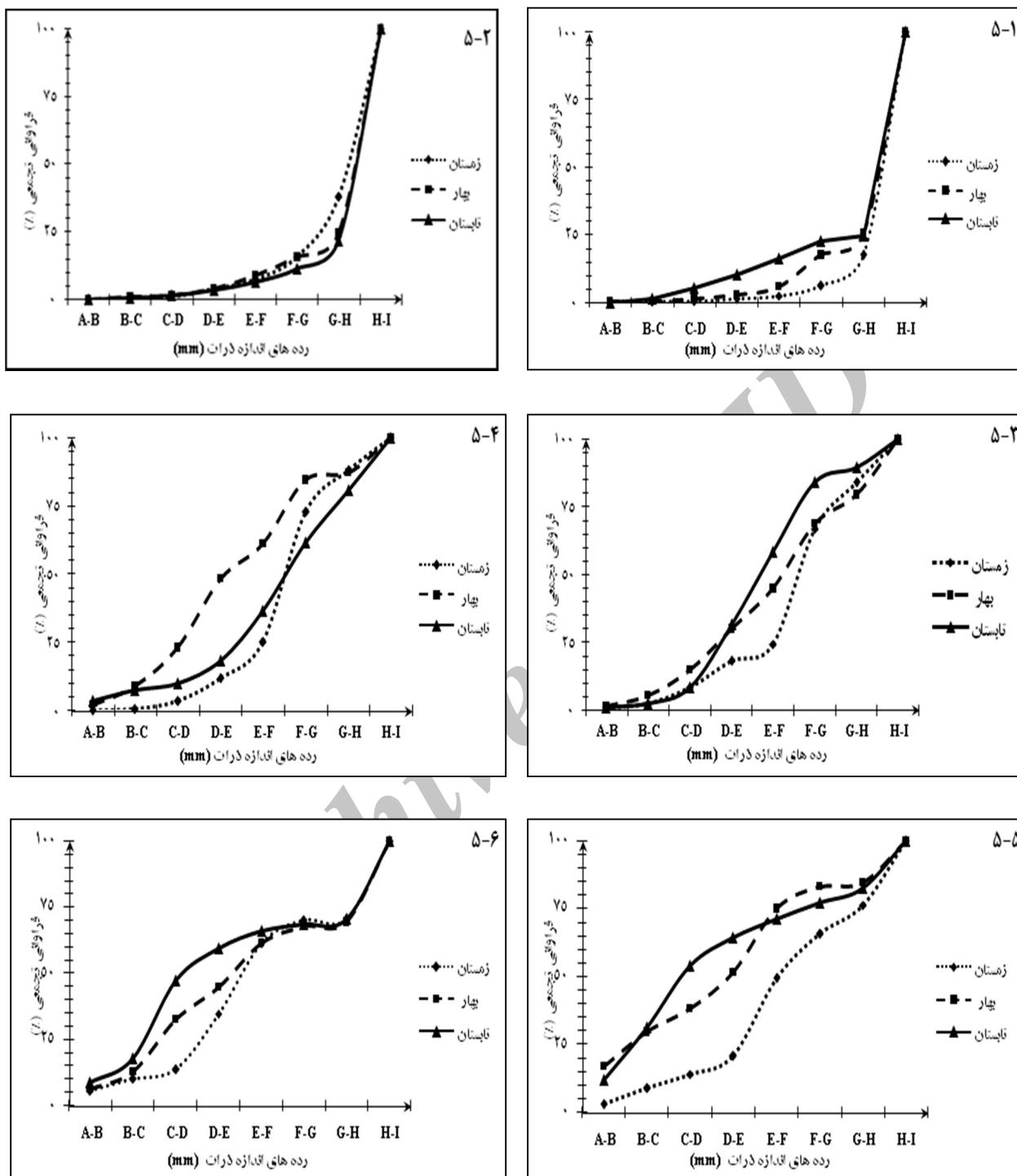
شکل ۲: نمودار تغییرات درجه حرارت و شوری ایستگاههای شش گانه به تفکیک فصل

و دلارام (بهار) به میزان $75\pm 2/۹۴۳$ و $6\pm 0/۰۷۷$ فرد در متر مربع به دست آمد. آزمون غیرپارامتری Kruskal-Waliis مشخص نمود که در هاله، اسکله، باشی و کری اختلاف معنی‌داری در فرآوای ماکروفونا، طی فصول مختلف وجود ندارد. آزمون Mann-Whitney U نیز خبر از اختلاف معنی‌داری ($p < 0/05$) مقادیر فرآوای ماکروفونای ایستگاههای دلارام و رستمی در فصل زمستان با دو فصل بهار و تابستان داد. همچنین آزمون Spearman همبستگی معنی‌داری ($p < 0/05$) را میان مقادیر این متغیر با مقدادری دانه‌بندی درشت (منفی) و در سطح اطمینان $0/05$ و دانه‌بندی ریز (مثبت) و در سطح اطمینان $0/01$ نشان داد. آرایه‌های شناسایی شده ماکروفونای درون رسوبات متعلق به ۳ شاخه، ۴ ردۀ، ۹ راسته، ۱۶ خانواده و ۱۴ جنس و گونه بودند که در جدول ۲ معرفی گردیده‌اند. منحنی فرآوای تجمعی اندازه ذرات به تفکیک رده‌های اندازه‌ای به میلی‌متر (بزرگتر از A-B:۴، A-B-C-D:۲-۱، C-D:۱-۰/۵، D-E:۱-۰/۵-۰/۲۵، E-F:۰/۰۵-۰/۱۲۵، F-G:۰/۰۲۵-۰/۱۲۵ و G-H:۰/۰۶۲۵) و کوچکتر از H-I:۰/۰۶۲۵ در ایستگاههای شش گانه در نمودارهای شکل ۴ نشان داده شده است.

شکل ۳: نمودارهای تغییرات درصد مواد آلی کل ایستگاههای شش گانه به تفکیک فصل

همچنین آزمون همبستگی Spearman نشان‌دهنده‌ی همبستگی معنی‌دار مثبت محتوی ماده آلی کل با دانه‌بندی ریز ($p < 0/01$) و فرآوای ماکروفونا ($p < 0/05$) بود. بالاترین و پایین‌ترین میانگین فرآوای ماکروفونای درون رسوب‌زی به ترتیب در کری (زمستان)،

شکل ۴: نمودارهای فراوانی تجمعی دانه‌بندی بوم‌سامانه‌های هاله (۵-۱)، باشی (۵-۲)، دلارام (۵-۴)، رستمی (۵-۵) و کری (۵-۶)

گردید. در میان بوم‌سامانه‌های با نوع بستر مشابه، بوم‌سامانه‌ی گلی اسکله دارای مقادیر کمتر از هاله، اما نسبتاً نزدیک به آن بود. شاخص تنوع شانون-وینر در بوم‌سامانه‌ی قلوه‌سنگی کری در تمام فصول مقادیر به مراتب بالاتری از رستمی را نشان داد. شاخص

در بررسی مقایسه‌ای شاخص‌های بوم‌شناسخی، بالاترین مقدار شاخص تنوع شانون-وینر، در منطقه مورد مطالعه برابر با ۰/۸۳۳ بود. این مقدار در کری (زمستان) به دست آمد. همچنین پایین‌ترین مقدار این شاخص در دلارام (زمستان) به میزان ۰/۰۵۵ محاسبه

حرارت، شوری نیز از یک شیب در عرض منطقه و در بین سطوح مختلف برخوردار است که این الگو همانند درجه حرارت است (Knox, 2000). شوری آب دریا در هر نقطه متاثر از تبخیر و اساساً درجه حرارت است. این واقعیت در بوم-سامانه‌های بین جزر و مدی که در نزدیکترین نقطه به خشکی قرار دارند، نسبتاً پررنگتر است (Alongi, 1997). نتایج مطالعات انجام شده پیشین در استان بوشهر نیز دال بر همبستگی معنی‌دار مثبت این دو متغیر با یکدیگر بوده است (وزیری‌زاده، ۱۳۷۶ و ولوی، ۱۳۷۶). تغییرات محسوس pH تنها در موارد خاصی چون ورود حجم قابل توجهی از آلاینده‌های آلی رخ می‌دهد. محیط همگن آب دریا به عنوان بافری در برابر تغییرات شدید pH عمل می‌کند (Sindermann, 2006). عدم اختلاف مقادیر این متغیر در مقیاس مکانی و زمانی در مطالعات قبلی (ولوی، ۱۳۷۶؛ وزیری‌زاده، ۱۳۷۶؛ میردار، ۱۳۸۰) و نیز فصول مختلف و کل دوره مطالعه حاضر می‌تواند مؤید این نکته باشد. رسوبات بوم‌سامانه‌های با دانه‌بندی ریزتر، سطح بیشتری در واحد حجم نسبت به رسوبات سایر انواع سواحل دارند. این وضعیت، توأم با دسترسی اندک امواج، به بوم‌سامانه‌های گلی، این امکان را فراهم می‌کند تا مقادیر بیشتری از مواد آلی را در برداشته باشند (Barnes et al., 1985). از آنجایی که ذرات آلی سبک هستند و فقط در شرایط آب آرام تهنشین می‌گردند، رابطه‌ی معکوسی بین محتوی مواد آلی رسوبات بوم‌سامانه و آشفتگی و تلاطم آب و در پی آن دانه‌بندی وجود دارد. بنابراین میزان ماده آلی موجود در رسوبات یک سامانه به نوع بستر آن بستگی دارد (Knox, 2000). وزیری‌زاده در سال ۱۳۷۶ و ولوی در سال ۱۳۷۶ در مطالعه خود به وجود همبستگی معنی‌دار مثبت بین فراوانی موجودات زنده مورد مطالعه با این متغیر دست یافتند. عامل دیگری که می‌تواند در بیشتر بودن میزان مواد آلی کل بوم‌سامانه‌های گلی نسبت به سایر انواع بوم‌سامانه‌ها تأثیرگذار باشد، عامل زیستی است (Ray, 2000). قابلیت بیشتر این نوع سواحل نسبت به سواحل با دانه‌بندی درشت‌تر، در میزانی تراکم بیشتری از زیستمندان را می‌توان به عنوان عاملی مؤثر دیگری در میزان ماده آلی این بوم‌سامانه‌ها قلمداد نمود (Mc Lachlan and Brown, 2006). در بسیاری از موارد، آلاینده‌های نفتی ممکن است موجب افزایش میزان ماده آلی در محیط بوم‌سامانه‌های ساحلی و بهویژه در رسوبات آن گردند (Sindermann, 2006).

یکنواختی پایلو، بالاترین مقدار را در ایستگاه‌های هاله و کری، در فصل تابستان، معادل ۱ نشان داد. اگرچه شاخص فوق الگوی بارزی را جهت مقایسه ایستگاه‌های با بستر مشابه به دست نداد، اما در مورد آن، نزدیکی مقادیر شاخص طی هر سه فصل در دو بوم‌سامانه‌ی گلی هاله و اسکله را می‌توان ذکر نمود.

جدول ۲: ماکروبنتوزهای شناسایی شده (خانواده، جنس و گونه) در مطالعه‌ی حاضر

Family	species
Capitellidae	<i>capitella capitata</i> (Fabricius, 1780)
Nephthyidae	<i>nephthys</i> sp.
Nereididae	<i>perinereis cultrifera</i> (Grube, 1840) <i>p. nuntia</i> (Lamarck, 1818)
Diogenidae	<i>diogenus avarus</i> (Heller, 1865) <i>paguristes perspicax</i> (Nobili, 1906) <i>metopograpsus messor</i> (Forskål, 1775) <i>macrophthalmus</i> sp. <i>petrolisthes indicus</i> (De Man, 1893)
Grapsidae	<i>callista umbonella</i> (Dillwyn, 1817)
Macrophthalmidae	<i>dosinia alta</i> (Vine, 1886)
Porcellanidae	<i>donax scalpellum</i> Gray
Ocypodidae	<i>tellina capsoides</i> (Lamarck, 1818)
Tanaidacea	<i>modiolus auriculatus</i> (Krauss, 1848)
Veneridae	<i>pinctata radiata</i> Leach <i>cerithidea cingulata</i> (Gmelin, 1791) <i>oliva oliva</i> (Linnaeus, 1758)
Donacidae	
Thellinidae	
Mytilidae	
Pteriidae	
Potamidiidae	
Olividae	

همچنین کمینه مقدار این شاخص در دلارام (زمستان) و به میزان ۰/۱۸۳ به دست آمد. بالاترین مقدار شاخص برگر – پارکر در دلارام (زمستان) به میزان ۰/۰۹۷۲ و کمترین مقدار آن ۰/۰۲۵ در کری و طی فصول زمستان و بهار مشاهده شد. اما شاخص غنای گونه‌ای مارگالف، بالاترین مقدار (۴۳/۱۸۵) را در رستمی و در فصل تابستان و پایین‌ترین مقدار را در دلارام (زمستان) معادل ۸/۳۵۳ نشان داد. مقادیر این شاخص در اسکله نسبت به هاله به میزان اندکی بیشتر بود.

۴. بحث و نتیجه‌گیری

درجه حرارت در همه ایستگاه‌ها نشان‌دهنده‌ی تأثیر کاملاً محسوس فصول مختلف بر درجه حرارت بوم‌سامانه‌های مورد مطالعه بود. زیستمندان بوم‌سامانه‌های گلی مطالعه حاضر متتحمل نوسانات بیشتر درجه حرارت در مقیاس زمانی و مکانی بودند. آب دریا به عنوان عاملی در حفظ ثبات نسبی درجه حرارت عمل می‌نماید (Barnes et al., 1981). دانه‌بندی ریزتر و به تبع آن جریان کمتر آب بین رسوبات را می‌توان به عنوان عامل توجیه‌کننده نوسان‌های بیشتر دمایی در این نوع بوم‌سامانه‌ها دانست (Alongi, 1997). در مناطق جزر و مدی، همانند درجه

این دو ایستگاه باشد، اما می‌توان اظهار نمود که اسکله بندر محمد عامری که در کنار این اسکله قدیمی تأسیس گردیده، دارای حداقل تأثیرات سوء زیست محیطی بر اجتماعات ماکروفونای درون رسوبات بوم‌سامانه‌ی گلی همچوار خود بوده است.

با وجودی که تنها مطالعات محدودی بر روی ارزیابی پنهانه‌های گلی جزو مدل انسان ساخت و موفقیت آن‌ها در جبران نواحی از بین رفته و احیای کارکرد و ارزش بوم‌سامانه‌های طبیعی صورت گرفته است (Hosokawa, 1997; Evans et al., 1998; Lee et al., 1998; Ray, 2000)، تأمل در نتایج این شاخص به همراه سایر شاخص‌های بوم‌شناختی می‌تواند ما را به این نکته رهمنمون سازد که با مد نظر قرار دادن رویکردها و ملاحظات زیست محیطی، می‌توان از ایجاد چنین بوم‌سامانه‌های پر تولیدی در منطقه به عنوان یک راهکار مدیریتی یاد کرد. وزیری زاده در سال ۱۳۷۶ بالاترین مقدار شاخص شانون- وینر برای جوامع ماکروبیتیک استان بوشهر را معادل ۱/۳۶۹ در ساحل گلی نای بند به دست آورد.

تخربی ریز زیستگاه‌های ساحلی ناشی از فعالیت‌های تفریحی بر ساختار اجتماعات ماکروفونا در بوم‌سامانه‌های ماسه‌ای تأثیرگذار است (Mc Lachlan and Brown, 2006). مقایسه شاخص شانون- وینر و سایر شاخص‌ها در دو بوم‌سامانه ماسه‌ای باشی و دلارام به خوبی این واقعیت را نشان می‌دهد. همان‌گونه که در نقشه‌ی مذکور ملاحظه می‌گردد، در این دو بوم‌سامانه، مقادیر شاخص تنوع شانون- وینر برای این گروه از موجودات زنده دارای تفاوت بیشتری نسبت به بوم‌سامانه‌های گلی منطقه مورد مطالعه بود. به نحوی که در باشی، مقادیر شاخص مذکور در فصل زمستان بیشتر از دلارام بود. اما با شروع فصول گرم‌تر سال، مقادیر شاخص در دلارام از باشی بیشتر گردید.

با وجود یکسان بودن الگوی تغییرات فصلی متغیرهای محیطی این دو بوم‌سامانه، تنها دلیلی که برای این تغییرات می‌توان اظهار نمود این نکته است که از آنجا که در باشی فعالیت‌های انسانی جهت تفریح و تفرج، با شروع فصول گرم سال آغاز می‌گردد، تنوع ماکروفونای ساکن در این بوم‌سامانه را تحت تأثیر سوء قرار داده است. حال آنکه در دلارام هیچ‌گونه مراجعه‌ای را در طول سال شاهد نیستیم. با این وجود، دلارام به عنوان یک بوم‌سامانه ماسه‌ای در معرض آشفتگی‌های فیزیکی قرار داشته و کمترین مقادیر تنوع و بالاترین مقادیر غالیت در این بوم‌سامانه تأییدکننده نتایج حاصل از سایر مطالعات پیشین بر روی بوم‌سامانه‌های ماسه‌ای استان بوشهر است (وزیری‌زاده، ۱۳۷۶؛ لولی، ۱۳۸۰؛ میردار، ۱۳۸۰).

ناشی از شناورهای بندر رستمی می‌تواند سهم قابل توجهی در محتوی مواد آلی بوم‌سامانه قلوه‌سنگی آن داشته باشد.

با دقت در منحنی تجمعی رددهای مختلف دانه‌بندی ایستگاه‌های شش‌گانه، علاوه بر دستیابی به مقایسه واضحی از بافت بستر بوم‌سامانه‌های مختلف، در می‌یابیم که بوم‌سامانه‌های گلی، با دارا بودن یک نما می‌توانند تنها به عنوان منبع تأمین کننده رسوبات باشند. این منبع تأمین کننده می‌تواند همان جریان جزر و مدی باشد. این وضعیت حتی در فصل زمستان که تنها فصل بارندگی در منطقه مورد مطالعه است نیز تقریباً مشابه بود. اما منحنی‌های تجمعی دو نوع بوم‌سامانه‌ی ماسه‌ای و قلوه‌سنگی، می‌تواند نشان‌دهنده این نکته باشد که این بوم‌سامانه‌ها در Buller، 1979 and McManus، 1979 غالب فصول دارای دو منبع تأمین کننده رسوبات هستند. وجود بیش از یک منبع تأمین کننده رسوبات را به‌ویژه در دو فصل زمستان و بهار، به ترتیب می‌توان با بارندگی و نیز جریان‌های جزر و مدی بهاره شدیدی که تا بیشترین فواصل خشکی درون آبراهه‌ها ادامه پیدا می‌کند و در بازگشت، رسوبات بستر آبراهه‌ها را به بوم‌سامانه‌های بین جزر و مدی انتقال می‌دهد توجیه نمود.

دانه‌بندی یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های مؤثر بر بوم‌سامانه‌های جزر و مدی است که می‌تواند دارای تأثیرات مستقیم و غیر مستقیم بر سایر ویژگی‌های بوم‌سامانه باشد (Chapman, 2002). وزیری‌زاده در سال ۱۳۷۶ و میردار در سال ۱۳۸۰ یک همبستگی معنی‌دار مثبت را میان دانه‌بندی (درصد سیلت و رس) با فراوانی موجودات مورد مطالعه به دست آورند.

همسانی نتایج حاصل از بررسی اختلاف میان مقادیر فراوانی ماکروفونا در ایستگاه‌های با بستر مشابه و همچنین نتایج به دست آمده از بررسی اختلاف بین مقادیر مربوط به دو رده دانه‌بندی درشت و ریز در آن‌ها طی کل دوره مطالعه از یک سو و همبستگی معنی‌دار و متفاوت میان مقادیر این متغیر با مقادیر دانه‌بندی درشت و دانه‌بندی ریز از سوی دیگر، می‌تواند نشان‌دهنده این واقعیت باشد که دانه‌بندی رسوبات در بوم‌سامانه‌های بین جزر و مدی به عنوان یک عامل محیطی بسیار مهم مؤثر بر فراوانی افراد ماکروفونای درون رسوبات مطرح است؛ نکته‌ای که توسط Arberas Rallo در سال ۲۰۰۲ مورد تأکید قرار گرفت.

دو بوم‌سامانه‌ی گلی هاله و اسکله، نسبت به بوم‌سامانه‌های ماسه‌ای و قلوه‌سنگی دارای کمترین تفاوت در شاخص تنوع شانون- وینر هستند. این نکته شاید ناشی از نوع خاص بوم‌سامانه‌های

خورهای منطقه شمالی استان بوشهر، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، ۱۴۲۹ صفحه.

وزیری‌زاده، ا.، ۱۳۷۶. بررسی وضعیت ماکرووفونا در منطقه بین جزر و مدی سواحل استان بوشهر، پایان نامه کارشناسی ارشد بیولوژی ماهیان دریا، دانشگاه شهید چمران اهواز، ۱۴۶ صفحه.

ولوی، ح.، ۱۳۷۶. بررسی ساختار اجتماعات پرتوان مناطق بین جزر و مدی استان بوشهر، پایان نامه کارشناسی ارشد بیولوژی ماهیان دریا، دانشگاه شهید چمران اهواز، ۱۳۲ صفحه.

Alongi, M.D., 1997. Coastal ecosystem processes. CRS Press LLC. Boca Raton, Florida. 419pp.

Ansari, Z. A.; Ingole, B. S.; Furtado, R., 2003. Response of benthic fauna to different pollutants: Some case studies and relevance of benthos to environmental impact assessment; In: Recent advances in environmental sciences (ed.) Hiremath K. G. (Discovery Publishing House, New Delhi). 422-428 pp.

Arberas, G.; and Rallo, A., 2002. Intertidal soft-bottom infaunal macrobenthos in three Basque estuaries (Gulf of Biscay): A feeding guild approach. Hydrobiologia. 475: 457-468.

Balasubramanian, H., 1999. Acts of coastal pollution.. Annamalai University Press. 10-18 pp.

Barnes, R. S .K.; Miller, P. L.; Beaston, J. P.; Rees T., 1981. Ecology of marine sediments. Cambridge University Press. 105 pp.

Borja, A.; Muxika, I.; Rodriguez, J. G., 2009. Paradigmatic responses of marine benthic communities to different anthropogenic pressures, using M-AMBI, within the European Water Framework Directive. Marine Ecology, 30 (2): 214–227.

Buchanan, J. B., 1984. Sediment analysis. In: Eleftheriou, A.; McIntyre, A., Methods for the Study of Marine Benthos. Oxford Blackwell Scientific Publications. 41–65 pp.

Buller, A. T.; McManus, J., 1979. Sediment sampling and analysis. In: Dyer, K. D., Estuarine Hydrography and

همچنین با وجود اینکه شاخص بالاترین مقادیر خود را در تمام فضول در بوم‌سامانه‌ی قلوه‌سنگی کری نشان داد، اما باید عنوان نمود که عوامل آاینده تأثیر چشمگیری بر این تنوع منحصر به فرد دارند. واقعیت تأسف بار اخیر را می‌توان به‌وضوح در بوم‌سامانه‌ی قلوه‌سنگی آلوه بندر رستمی ملاحظه نمود.

به‌علاوه، همسان بودن نتایج شاخص مارگالف با سایر شاخص‌ها را می‌توان به واپسگی زیاد این شاخص به سطح و حجم نمونه‌برداری نسبت داد. اگرچه این شاخص در توجیه شرایط زیست محیطی منطقه چندان توأم‌نم نبوده است، اما ممکن است در حجم و سطح وسیع تر نمونه‌برداری، کارآمدی بیشتری را نشان دهد (Jørgensen et al., 2005). شاخص برگر - پارکر نشان‌دهنده‌ی غالیت گونه‌ای است و الگویی مشابه با شاخص تنوع از وضعیت زیست محیطی بوم‌سامانه‌های مورد مطالعه به‌دست داد، اما حساسیت بیشتر این شاخص نسبت به ورود آاینده‌های آلی به بوم‌سامانه (Jørgensen et al., 2005) سبب گردید که اختلاف مشهود مربوط به دو بوم‌سامانه قلوه سنگی، در این شاخص بیشتر جلوه‌گر شود. عدم همخوانی نتایج شاخص مارگالف با سایر شاخص‌های بوم‌شناختی در مطالعه وزیری‌زاده، ۱۳۷۶ و میردار، ۱۳۸۰ نیز مشهود بوده است.

با دقت در نتایج حاصل از این مطالعه این نکته قابل برداشت است که بوم‌سامانه‌های مورد مطالعه در بسیاری از ویژگی‌های بیوسنور و بیوتوب دارای الگوی زمانی و مکانی متایز هستند و شناخت آن‌ها جهت مدیریت کارامدتر مبتنی بر بوم‌سامانه مفید خواهد بود. منطقه‌ی جزر و مدی دلوار در برخی از نواحی، به ویژه پیرامون اسکله بندر صیادی رستمی از وضعیت بسیار نامطلوبی برخوردار بوده است و الزامات زیست‌محیطی لازم جهت حفاظت از این بوم‌سامانه‌های ارزشمند، هیچ‌گونه تأخیری را برنمی‌تابد.

همچنین احداث پهنه‌های گلی جزر و مدی مصنوعی به‌ویژه در حد فاصل خور هاله تا سایت پرورش میگویی دلوار می‌تواند راهکاری مفید در جبران اثرات سوء زیست‌محیطی، در دستور کار کمیته‌ی اجرایی طرح مدیریت یکپارچه‌ی مناطق ساحلی کشور قرار گیرد.

منابع

میردار، ج.، ۱۳۸۰. شناسایی، تعیین تراکم و تنوع ماکروویتوزهای

- C., 1995. The Impact of the Braer oil spill on the macrobenthic infauna of the sediments off the Shetland Islands. *Marine Pollution Bulletin*, 7: 445-459.
- Kira, T., 1965. Shells of the western Pacific in Color. HoiKusha Publishing Co. Ltd. Osaka, Japan. pp. 224.
- Knox, G. A., 2000. The ecology of seashore. CRC Press, Boca Raton, Florida. 332pp.
- Lee, J.G.; Nishijima, W.; Mukai, T.; Takimoto, K.; Seiki, T.; Hiraoka, K.; Okada, M., 1998. Factors to determine the functions and structures in natural and constructed tidal flats. *Water Research* 32: 2601–2606.
- Margalef, R., 1958. Information Theory in Ecology. General Systematics. 3:36-71.
- McLachlan, A.; Brown, A. C., 2006. The Ecology of Sandy Shore. Elsevier Academic Press. London. 457 pp.
- Nybakken, J. W., 1993. Marine biology, an ecological approach. 3rd Ed. Harper Collins College Publishers. California. 462 pp.
- Pielou, E. C., 1977. Mathematical Ecology. Wiley, New York. 377 pp.
- Pinto, R.; Patrício, J.; Baeta, A.; Fath, B. D.; Neto, J. M.; Marques, J. C., 2009. Review and evaluation of estuarine biotic indices to assess benthic condition. *Ecological Indicators*, 9 (1): 1–25.
- Ray, G. L., 2000. Infaunal assemblages on constructed intertidal mudflats at Jonesport, Maine (USA). *Marine Pollution Bulletin*, 40: 1186–1200.
- Shannon, C. E.; Wiener, W. 1963. The Mathematical Theory of Communication. University of Illinois Press, Chicago, Illinois. 439 pp.
- Simpson, S. L.; Batley, G. E.; Chariton, A. A.; Stauber, J. L., King, C. K.; Chapman, J. C.; Hyne, R. V.; Gale, S. A.; Roach, A. C.; Maher, A., 2005. Handbook for sediment quality assessment. (CSIRO: Bangor, NSW). 218 pp.
- Sindermann, C. J., 2006. Coastal pollution: effects on living resources and humans. Taylor and Francis. Boca Sedimentation (Ed. K.R.). Cambridge University Press, Cambridge. 87-130 pp.
- Chapman, M. G., 2002. Early colonization of shallow subtidal boulders in two habitats. *Journal of Experimental Marine Biology and Ecology*. 275: 96-115.
- Eleftheriou, A.; McIntyre, A., 2005. Methods for the study of marine benthos. Blackwell Science. Oxford. U.K. 418 pp.
- Evans, P. R.; Ward, R.M.; Bone, M.; Leakey, M., 1998. Creation of temperate-climate intertidal mudflats: factors affecting colonization and use by benthic invertebrates and their bird predators. *Marine Pollution Bulletin*, 37(2): 535–545.
- Gray, J. S.; Clarke, K .R.; Warwick, R. M.; Hobbs, G., 1990. Detection of initial effects of pollution on marine benthos: an example of the Ekofisk and Eldfisk oilfields, North Sea. *Marine Ecology Progress Series*. 66: 285-299.
- Hosokawa, Y., 1997. Restoration of coastal tidal flat in Japan. In Proceeding: US-Japan Experts Meeting on the Management of Bottom Sediments Containing Toxic Substances, Kobe, Japan.1–8 pp.
- Jarho, P.; Urtti, A.; Jarvinen, K.; Pate, D. W.; Jarvinen, T.; Kenny, A. J.; Rees H. L., 1996. The effects of marine gravel extraction on the macrobenthos: results 2 years post-dredging. *Marine Pollution Bulletin*. 32: 615-622.
- Johnson, L. J.; Frid, C. L. J., 1995. The Recovery of benthic communities along the County Durham coast after cessation of colliery spoil dumping. *Marine Pollution Bulletin*. 30: 215-220.
- Jones, D. A., 1986. A field guide to the sea shores of Kuwait and the Persian Gulf. University of Kuwait. Blandford Press. 192 pp.
- Jørgensen, S. E.; Costanza, R.; and Xu, F. L., 2004. Handbook of ecological indicators for the assessment of ecosystem health. Taylor and Francis Group. 439 pp.
- Kingston, P. F.; Dixon, I. M. T.; Hamilton, S.; Moore, D.

- foraminifera Contributions. Cushman found. 538 pp.
- Webber, B.; Thurman, J., 1995. Marine biology. 1st Ed. Blackwell Scientific Publ. Co. London. 771pp.
- Wentworth, C.K., 1922. A scale of grade and class terms for clastic sediments. Journal of Geology, 30: 377-392.
- Raton, FL. 748 pp.
- Tirmizi, N. M., 1982. Illustrated key to Pakistani marine mollusks. University Grants Commission Publications, Karachi. 622 pp.
- Walton, W. R., 1952. Techniques for recognition of living

Archive of SID